

Ilman sua

Anna Eriksson

Ensimmäinen syksyn sade kastoi koko maan
Sateenkaaren pössi ei aarre ollutkaan
Kun syksyn pimeys näin sai kaiken kauniin muuttumaan
Luulin että pystyn kesän vielä muistamaan

Vaikka sateestakin nautin mut en silti yhtä paljon
Kuin auringosta näisen kesätaivaan

Kertosde:

Ilman sua en jaksanut ois syksyyn
En oisi voinut nähdä kuinka rakkaus kypsyy
En oisi voinut sitä kestä
En lähettäisi estää
Pössi huomisesta oli silloin sun

Ilman sua on yksinäiset päivät
Ne hetket yhteiset kun muistoihini jäivät
Sitä ikävää ei kestä voinut meistä kumpikaan
Koskaan elämästä pysty en mä nauttimaan
Ilman sua

Syksy saapui sateet ohi sen jo menneet on
Vierellesi kaipuu sanoin kuvaamaton on
Kuuletko mun nänen tahdon sua mä rakastaa
Yksin jaksa ei vaan täytyy menneet unohtaa

Yksinäisyydestä nautin vaan en yhtä paljon
Kuin ihmisestä jota aina rakastan

Kertosde

Sitä ikävää ei kestä voinut meistä kumpikaan
Koskaan elämästä pysty en mä nauttimaan
Ilman sua